

Emilie og D. G. Monrads børn

Monradselskabet får af og til spørgsmål om Monrads børn. Her er en kort oversigt:

Adda Maria Monrad (1841-1915). Det er hende, som Monrad i brevene kalder for "gamle", og som stod hans hjerte særligt nær. Hun blev gift i 1865 med Niels Christian Frederiksen, som ernærede sig både som politiker og professor. Han købte på et tidspunkt store jordarealer i Sverige til skovbrug; men da hans bror i 1872 kom hjem fra Tyskland, hvor han havde studeret roesukkerindustri, anlagde de sammen en sukkerfabrik på Lolland. Det endte dog ulykkeligt med, at Niels Christian gik konkurs. Han blev syg, fik pension og emigrerede til Amerika. Adda fik 7 børn, hvoraf hun mistede fire. Da Niels Christian rejste til Amerika flyttede Adda i første omgang ind i bispegården med børnene; men senere fulgte hun med sin mand og bosatte sig sammen med ham i Amerika.

Viggo Monrad (1842-1923) blev på New Zealand. Han var blevet gift i 1865 med Olga Marie Berg, som døde i 1884 i Karere efter at have født 7 børn. Viggo rejste hjem året efter og tog sammen med nogle af børnene ligeledes ophold hos Monrad i bispegården. I 1890 giftede han sig med Doris Johanne Garde, datter af en guvernør i Vestindien, kammerherre Garde. To af hans sønner tog til New Zealand, hvor deres slægt endnu lever. Viggo var soldat, og var med til at forsvare Dybbøl under krigen i 1864, hvilket Monrad selv gør opmærksom på i sin redegørelse: Når jeg talte om det ønskelige i at forsvare Dybbøl, selvom det skulle koste de største opofrelser, tror man da, at jeg kunne glemme, at min ældste søn stod i Dybbøls skanser?

Louise Dorothea (1845-1921) blev gift med Otto Frederik Bache. Efter brylluppet i 1875 flyttede de til Vestindien, hvor manden blev skoledirektør på St. Thomas. På grund af Louises helbred besluttede de i 1889 at vende tilbage til Danmark, hvor Bache blev rektor på Herlufsholm.

Johannes Henrik Monrad (1849-1915) blev ligeledes på New Zealand, men rejste hjem og blev gift i 1872 med Anna Maria Louisa Friderichsen, datter af proprietær J.D. Friderichsen. I 1878 tog Johannes atter til New Zealand, men fik ikke noget ud af livet som nybygger. I 1885 tog han til USA for firmaet Chr. Hansens laboratorium for at indarbejde den danske opfindelse centrifugen. Men det var mejeribruget, som for alvor lykkedes for ham, hvor hans indsats fik uvurderlig betydning for det amerikanske mejeribrug. I 1907 tog han tilbage til Danmark.

Karen Birgitte (1858-1927) rejste i 1877 til Vestindien til søsteren Louise for at hjælpe hende. Hun vendte dog hjem og var hos Monrad i hans sidste år. Da Monrad døde, giftede hun sig senere med en grosserer Carl Frederiksen.